

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Πρώτος

Συνδρομή ἑτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοτ. φρ. 20—ἂν συνδρομῇ ἔργ. ἀπὸ 1 ἰαν. ἐκάστ. ἔτους κατέινε ἑτησίαι—Γραμ. πρῶτη, φύλλου λ. 30.—Γραμ. τῆς Διευθύνσεως: Ὁδ. Σπυριδίου, 6.

18 Ἀπριλίου 1876

ΠΡΟΛΗΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΑΝΑΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Κατὰ τὸν Ἀλφόνσον Κάρρ, ὕπο ***

Συγγεγραμ. καὶ ἔκδοσις ἰδίᾳ σελ. 225.

Ἐρ.—Ἐπάρχουν πολλοὶ ἄνθρωποι λέγοντες ὅτι ἀπατῶντες τὰ τελωνεῖα καὶ τὸ δημόσιον δὲν κλέπτουμεν, ἤτοι, ὅτι ὁ κλέπτων τὴν κυβέρνησιν δὲν κλέπτει.

Ἀπ.—Ἡ κυβέρνησις μόνα χρήματα ἔχει ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ὅλοι ἡμεῖς δίδομεν εἰς αὐτήν· μετὰ αὐτὰ δὲ τὰ χρήματα μέλλει νὰ πληρώσῃ τοὺς ὑπουργοὺς, τοὺς νομάρχας, τοὺς βουλευτάς, τοὺς δικαστὰς, τὸν στρατὸν, τὸν στόλον, νὰ διατηρήσῃ τοὺς δρόμους, νὰ ἐξασφαλίσῃ ἐσωτερικῶς τὴν εἰρήνην, νὰ δαπανήσῃ διὰ πόλεμον ἐξωτερικὸν ἢ ἢ ἐλευθερίαν ἢ ἢ ἀξιοπρέπεια τῆς πατρίδος ἀπειλήται, νὰ ἐπιχειρήσῃ δημόσια ἔργα, νὰ ἐμφυχώσῃ τὴν γεωργίαν, τὰς τέχνας, τὴν βιομηχανίαν, τὸ ἐμπόριον, καὶ νὰ περιθάλλῃ τοὺς πτωχοὺς ὅθεν πληρῶνων τοὺς φόρους σου συντρέχεις εἰς ὅλα αὐτὰ. Ἐὰν λοιπὸν ὁ πολίτης εὖρη τρόπον νὰ ἀπατήσῃ τὸ δημόσιον, ἔπεται ὅτι πρέπει νὰ πληρώσῃ οἱ ἄλλοι ὅ,τι αὐτὸς δὲν ἐπλήρωσε, καὶ ἕνεκα τούτου ὁ αὐτὸς δὲν ἐπλήρωσε, καὶ ὅλοι οἱ λοιποὶ θὰ πληρώσῃτε περισσότερον.

Ἐρ.—Δὲν εἶναι ἔντιμον νὰ ζητῇ τις νὰ ἀναβῇ ὑψηλότερον τῆς σφαίρας του;

Ἀπ.—Ἰδὲ εἰς τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον μίαν λευκὴν αἶγα, καταγινομένην νὰ θόσκη εἰς ὅλην τὴν περιφέρειαν εἰς τὴν ὁποῖαν τὴν ἀφίνει νὰ φθάσῃ τὸ σχοινίον τῆς, τὸ δεμένον εἰς πᾶσσαλον. Δις ἢ τρεῖς καθ' ἡμέραν ἀλλάζουσι τὴν θέσιν τῆς διὰ νὰ ἔχῃ πάντοτε νέον χόρτον. Πολλάκις παρετήρησα αὐτὴν τὴν αἶγα καὶ πάντοτε μετ' ἤλθεν ἢ αὐτὴ ἰδέα.

Ἐπειδὴ τὸ σχοινίον τῆς, εἶπα, εἶναι μακρὸν ἢ πορεὶ νὰ βοσκήσῃ χόρτον δροσερὸν καὶ παχὺν ἐπὶ δύο ὥρας· αὐτὴ ὅμως ἀφίνει τὸν ἔμπροσθεν τῆς χόρτον, καὶ τεντόνουσα τὸ σχοινίον μετ' ὅλην τῆς τὴν δύναμιν, ἀγωνίζεται νὰ φθάσῃ εἰς τὴν ἄκραν. Ἐκεῖ δὲ, γονατίζουσα οὕτως ὥστε τρίβεται τὸ μαλλίον τῆς, μόλις καὶ μετὰ βίας κατορθώνει νὰ σύρῃ μετ' ἑαυτὴν τὴν ἄκραν τῆς γλώσσης τῆς ὀλίγα χορταράκια τὰ ὁποῖα τρώγει ἐνῶ τὸ περιδέραιόν τῆς ἕνεκα τοῦ κεντήματος τὴν κάμνει νὰ βῆχῃ καὶ κινδυνεύει νὰ τὴν πνίξῃ. Καὶ μόνον ἀφοῦ φάγῃ ἕως τὴν ρίζαν τὸν χόρτον ὁ ὁποῖος ἤτον μακρὰν αὐτῆς, ἀποφασίζει νὰ φάγῃ

καὶ ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον φθάνει εὐκολώτερον· καὶ πάλιν κάμνει ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν νέους ἀγῶνας τεντόνουσα τὸ σχοινίον τῆς. Τὸν χόρτον ὅμως ὁ ὁποῖος εἶναι εἰς τὸ κέντρον δὲν τὸν ἐγγίζει ὁσον ὥρατος καὶ ὀρεκτικὸς καὶ ἂν ἦναι, καὶ τότε μόνον τὸν τρώγει ὅταν τὴν δέσουν εἰς μακρότερον μέρος, ὁ δὲ χόρτος εὐρεθῇ εἰς τὴν ἄκραν τῆς νέας περιφερείας. Τοῦτο κάμνομεν καὶ ἡμεῖς καθὼς ἔχει τὸν πᾶσσαλον, τὸ σχοινίον καὶ τὴν περιφέρειάν του. Σχεδὸν πάντοτε ἐντὸς αὐτῆς εὐρίσκομεν τροφὴν εὐκόλον διὰ τὸ σῶμα, τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν, καθ' ὅσον ἕκαστος ἀγρὸς ἔχει τοῦλάχιστον τὰ ἀνηθουσα. Καὶ ὅμως ἐξαντλοῦμεν τὰς δυνάμεις μας, ἐνίοτε δὲ καὶ τρίβομεν τὰ γόνατά μας διὰ νὰ φθάσωμεν εἰς τὰ κείμενα μακρὰν ἡμῶν.

Καὶ τοῦτο κατήτησε σήμερον εἶπερ ποτὲ ἀληθὴς νόσος ἐπιδημική. Ἐπάρχουν ἄνθρωποι θέλοντες νὰ παραστήσουν πέντε καὶ ἕξ πρόσωπα ἂν καὶ ἢ φύσις δὲν τοὺς βοηθεῖ.

Τὸ παράδειγμα τοῦτο τῆς αἰγῆς ἀποδεικνύει ὅτι ἐνίοτε τὰ ζῶα δὲν εἶναι λογικώτερα τῶν ἀνθρώπων.

ΠΩΣ ΤΡΕΦΟΜΕΘΑ

Συγγεγραμ. ἰδίᾳ σελ. 226.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΚΤΗ

Ἄρτηριακὸν καὶ φλεβικὸν αἷμα.

Εἰς τὰ ἄκρα τῶν τριχοειδῶν ἀρτηριῶν γίνονται, καθὼς εἶπομεν, τὸ ἀκατανόητον θαῦμα τῆς θρέψεως τῶν ὀργάνων. Μετὰ τοῦτο ὅμως πρέπει πάλιν νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ αἷμα ὅθεν ἀνεχώρησε, καὶ τοῦτο γίνεται διὰ τῶν τριχοειδῶν φλεβῶν, αἵτινες εἶνε τόσον λεπταὶ καὶ μικροσκοπικαί, ὅσον αἱ τριχοειδεῖς ἀρτηρίαι. Αἱ μικραὶ αὗται φλέβες παραλαμβάνουσι τὸ αἷμα εἰς ὅλα συγχρόνως τὰ μέρη τοῦ σώματος καὶ τὸ μεταφέρουσιν αὐθαρῆ καὶ ἀμέσως εἰς τὴν καρδίαν.

Ποῦ ἀρχίζουσιν ὅμως αἱ φλέβες μας, καὶ ποῦ τελειώνουσιν αἱ ἀρτηρίαι μας;

Κανεῖς δὲν δύναται νὰ τὸ εἴπῃ ἀκριβῶς, διότι αἱ τελευταῖαι διακλαδώσεις καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δὲ εἶνε ἀόρατοι καὶ εἰς τὸ ἐντελέστερον μικροσκοπίον. Καὶ ὅμως, μολοντί κανεῖς ποτὲ δὲν τὸ εἶδε, δύναμαι νὰ σὲ δια-